

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

WOJEWODY LUBUSKIEGO

Nr NK-I.4131.290.2013.AHor

z dnia 18 grudnia 2013 r.

Rada Miasta Zielona Góra

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 594 ze zm.) stwierdzam nieważność Uchwały Nr LVIII.495.2013 Rady Miasta Zielona Góra z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Zespołu Szkół i Placówek Kształcenia Zawodowego w Zielonej Górze.

Uzasadnienie

W dniu 26 listopada 2013 r. Rada Miasta Zielona Góra podjęła Uchwałę Nr LVIII.495.2013 w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Zespołu Szkół i Placówek Kształcenia Zawodowego w Zielonej Górze. Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 grudnia 2013 r.

W § 1 ust. 1 badanej uchwały Rada uchwaliła, iż „nie uznaje się za zadaną skargi Pani Edyty Halijas – Tomczuk na działalność dyrektora Zespołu Szkół i Placówek Kształcenia Zawodowego w Zielonej Górze w przedmiocie: mobbing wobec pracownika”. W uzasadnieniu do uchwały Rada wskazała, że po rozpatrzeniu skargi z dnia 2 października 2013 r. na niezgodne z prawem działania dyrektora Zespołu Szkół i Placówek Kształcenia Zawodowego w Zielonej Górze (mobbing wobec pracownika), przekazanej Radzie Miasta do rozpatrzenia przez Prezydenta Miasta Zielona Góra pismem z dnia 10 października 2013 r. oraz po zapoznaniu się z przedłożonymi przez dyrektora Zespołu wyjaśnieniami z dnia 6 października 2013 r. i opinią Komisji Edukacji i Wychowania z dnia 25 października 2013 r., Rada doszła do wniosku, iż zarówno skarga, jak i wyjaśnienie do skargi, są stanowiskami stron, do których trudno się odnieść bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, a taka możliwość istnieje tylko na drodze sądowej. W związku z tym Rada Miasta Zielona Góra uznała skargę za bezzasadną w całości.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdził, że przedmiotowa uchwała istotnie narusza prawo tj. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 276 ze zm.).

Zgodnie z art. 238 § 1 kpa „Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto **uzasadnienie faktyczne i prawne** oraz pouczenie o treści art. 239”. Przedmiotowa uchwała nie zawiera natomiast żadnego uzasadnienia prawnego ani faktycznego. Rada uznała skargę za bezzasadną, pomimo że sama przyznała, iż nie zbadała sprawy merytorycznie, gdyż zapoznała się wyłącznie ze stanowiskami stron i nie przeprowadziła żadnego postępowania dowodowego. W uzasadnieniu rozpatrywanej skargi Rada nie przytoczyła żadnych przepisów prawa, z których wynikałaby bezzasadność złożonej skargi. Obowiązkiem Rady było zaś powołanie wszystkich przepisów prawa oraz wyjaśnienie ich znaczenia w tym konkretnym stanie faktycznym, tak aby skarżąca miała możliwość zapoznania się z ich brzmieniem i znaczeniem w kontekście jej sprawy. Należy podkreślić, że zgodnie z § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r. Nr 5, poz. 46) „Jeżeli rozpatrzenie skargi lub wniosku wymaga uprzedniego zbadania i wyjaśnienia sprawy, organ właściwy do rozpatrzenia skargi lub wniosku zbiera niezbędne materiały. W tym celu może zwrócić się do innych organów o przekazanie niezbędnych materiałów i wyjaśnień”. Natomiast jeśli w ocenie Rady nie była ona uprawniona do przeprowadzenia oceny zasadności przedmiotowej skargi to powinna ona zastosować art. 231 kpa. Zgodnie z tym przepisem „Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ”. Z całą pewnością Rada Miasta Zielona Góra nie była uprawniona do uznania skargi za bezzasadną, skoro nie przeprowadziła postępowania dowodowego (gdyż

w swojej ocenie nie była do tego uprawniona), nie dokonała oceny merytorycznej sprawy i faktycznie nie rozpatrzyła skargi. Należy mieć również na uwadze przepis art. 227 kpa, stosownie do którego przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Skarga jest rodzajem środka prawnego o charakterze otwartym, zaś wyliczenie przedmiotu skargi zawarte w w/w przepisie jest jedynie przykładowe. O tym co jest przedmiotem skargi, a co za tym idzie kto jest właściwy do rozpatrzenia skargi decyduje treść samej skargi. Uznanie skargi za zasadną albo za bezzasadną świadczy o jej merytorycznym rozpoznaniu, które nie miało jednak miejsca w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak na wstępie.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek